

prima instanță - I. Țurcan,
instanța de apel –N. Traciuc, A. Minciuna, I. Cotruță,

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Savva în interesele Asociației Patronale „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Patronală „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”, societatea cu răspundere limitată „Lift Prim”, societatea cu răspundere limitată „Joc Total Prim”, societatea cu răspundere limitată „Safir Family”, societatea cu răspundere limitată „Bafta GC” și societatea cu răspundere limitată „Info Play” împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, casată hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2014, și pronunțată o nouă hotărîre de respingere a pretențiilor înaintate,

c o n s t a t ă ;

La 11 iunie 2013, Asociația patronală „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”, societatea cu răspundere limitată „Lift Prim”, societatea cu răspundere limitată „Joc Total Prim”, societatea cu răspundere limitată „Safir Family”, societatea cu răspundere limitată „Bafta GC” și societatea cu răspundere limitată „Info Play” s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, în care au solicitat anularea parțială a Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.3/2 din 29 martie 2013, și anume a Anexei la Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/2 din 29 martie 2013, la poziția nr.47 tipul unităților comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială pe teritoriul municipiului Chișinău, rubrica: Aparat de joc de noroc; rubrica - taxa (în lei) - 15000 lei/fiecare aparat, cu anularea sintagmei „fiecare aparat”.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, prin Decizia nr.3/2 din 29 martie 2013 cu privire la stabilirea și punerea în aplicare a taxei pentru unitățile

comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială pe teritoriul municipiului Chișinău, pentru anul 2013 Consiliul municipal Chișinău a dispus tipul unităților comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială pe teritoriul municipiului Chișinău, precum și mărirea taxelor, în unele cazuri, obiectul impunerii.

Prin cererile prelabile nr.04-114/2653 din 24 aprilie 2013 și nr.04-114/2692 din 25 aprilie 2013 nefiind parțial de acord cu actul administrativ contestat, reclamantii au solicitat pîrîților anularea parțială a Decizie nr. 3/2 cu privire la stabilirea și punerea în aplicare a taxei pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială pe teritoriul municipiului Chișinău, pentru anul 2013 și anume în partea ce se referă la poziția nr.47 - tipul unităților comerciale și sau de prestări servicii de deservire socială pe teritoriul municipiului Chișinău, rubrica: Aparate de joc de noroc; rubrica - taxa (în lei) - 5000 lei/fiecare aparat.

Sustine că 2013 Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări servicii a Consiliului municipal Chișinău prin răspunsurile nr.01-26/405 din 13 mai 2013, nr.01-26/402 din 14 mai 2013 a respins cererile prelabile înaintată.

Reclamantii au mai indicat că parțial nu sunt de acord cu Decizia Consiliului municipal Chișinău nr.3/2 din 29 martie 2013 și consideră că la emiterea Deciziei menționate au fost încălcate normele care prevăd procedura emiterii unor astfel de decizii, consideră că Decizia în cauză contravine principiilor politicii bugetar-fiscale, însuși legislației pertinente fiscale, contravine principiilor de bază a activității de întreprinzător,

Consideră că Consiliului municipal Chișinău și-a depășit limitele competenței sale prin determinarea obiectului impozabil, nu au fost efectuate corespunzător analiza, evaluarea și stabilirea necesității adoptării unui atare act normativ, în forma și conținutul în care acesta a fost adoptat, motiv pentru care și solicită declararea nulității parțiale a acesteia.

Prin hotărîrea judecătorei Centru, mun. Chișinău, emisă la 04 decembrie 2014, s-a admis integral cererea de chemare în judecată. S-a anulat parțial anexa la Decizia Consiliului municipal Chișinău nr.3/2 din 29.03.2013 și anume pct.47 - tipul unităților comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială pe teritoriul mun.Chișinău, rubrica: Aparate de joc de noroc; rubrica - taxa (în lei) 15000 lei/fiecare aparat, cu anularea sintagmei „fiecare aparat”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, s-a admis apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău.

S-a casat hotărîrea judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată a Asociației Patronale „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”.

La 25 august 2015, avocatul Alexandru Savva în interesele Asociației Patronale „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, cerînd casarea acesteia și emiterea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărîrea judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2014.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept

și de fapt.

Afirmă că conform prevederilor legale autoritățile administrației publice locale în limitele competenței pot stabili mărimea taxelor locale, însă nu și obiectul impunerii, unde sunt identificate unitățile comerciale și nici de cum fiecare utilaj din unitatea comercială, precum este stabilit în poziția nr. 47 a Deciziei emise.

Consideră că instanța de apel nu a stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat incorect legea materială, iar instanța de fond corect a analizat speța și a dat o soluție corectă.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 02 octombrie 2015 reprezentantul Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău au indicat că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Menționează că nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei. Argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procesual, acestea nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Susține că, instanța de apel corect a apreciat că la judecarea în fond a cauzei, prima instanță în mod eronat a ajuns la concluzia că autoritățile administrației publice locale și-a depășit limitele competenței prin stabilirea și mărimea taxelor locale.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

La 19 octombrie 2015, avocatul Alexandru Savva în interesele Asociației Patronale „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”, a depus o cerere de recurs completată, prin care a indicat că prin citația expediată participanților la proces pentru ședința de judecată din 09 iulie 2015, ora 10:00 Asociația Patronă „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc” nu a fost înștiințată legal despre data și ora și locul examinării cererii de apel, deoarece adresa indicată este una greșită.

Susține că instanța de apel nu a respectat prevederile art.105 alin.5) Cod de Procedură Civilă, iar prin acest fapt instanța a încălcat prevederile art. 6 CEDO.

Totodată consideră că decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015 a fost emisă cu grave încălcări a normelor de drept material și procedural. La examinarea cererii de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii.

A solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015 și menținerea hotărârii judecătorești Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2014.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d.212), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 14 iulie 2015, însă nu există dovada legală de recepționare motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 25 august 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentul privind ne citarea legală a participanților la proces invocat de către recurent poartă un caracter declarativ, se combate cu probele administrate și nu are nici un suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de avocatul Alexandru Savva în interesele Asociației Patronale „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de avocatul Alexandru Savva în interesele Asociației Patronale „Liga antreprenorilor din domeniul jocurilor de noroc”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari